

на стѣната. Така той претяря торба слѣдъ торба, до като не намѣри случайно книгата, която може да бѣде пхрва и петнадеста и послѣдня. Ако чиновника е честитъ изведнажъ да намѣри нуждния свитокъ, за него тоя день е празникъ. Рекомандувамъ тоя почтенъ и удобенъ порядокъ на сичките служащи въ английските министерства.

Но да са вжрнемъ камъ сѣдилището на Селимъ-ефенди; сичкото производство въ него са ограничаваше съ прочитанието на подсѣдимия обвинителния актъ и свидѣтелските показания, които го обвиняваха. Сичко това са излагаше въ форма на дѣлги вжпроси, които обземаха двѣ или три страници и заключаваха въ себѣ си много различни фактове, отъ които едни може да сѣ биле справедливи, а другите лжжливи. Четението ставаше твждѣ бжрже по турски, а на бжлгарски не са превождаше нито половината. На подсѣдимия оставаше само да каже да или не, защото не го оставаха подробно да отговори, и при това нему сѣ вджхнали, че най-добрѣ ще е да каже да. Сетнѣ му даваха нѣколко вжпроси, адвокатина произнасяше краткатата си защита, подсѣдимия го отдалечваха и сѣдилището обявяваше своя приговоръ. Предъ насъ сѣдиха по тоя начинъ единъ священникъ, който бѣше така слабъ, измжченъ и боленъ, щото едвамъ са джржеше на краката си. Той, види са, нищо не чуваше и не разбираше отъ това, което ставаше наоколо му; за него, виждаше са, че бѣше се едно какъ ще са свжрши сѣда и той желаше само по-скорото му свжршване. Като са вжсползува отъ любезното поканване на Селимъ-ефенди, Скайлеръ направи нѣколко тржнливи за обвинението вжпроси